

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— „
 Negyedévre 2.50 „
 Egy hóra 1.— „
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 szep, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
 szállal szembe.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
 soronként 5 kr-ával
 számítatnak.

A liberális vezér.

Debreczen, márczius 27.

Néhai Grünwald Béla irt egy könyvet, melyből tudósok, bölcsek és politikusok egyaránt tanulhatnak. A lángeszű író, ki az óta kihült szívvél nyugszik a rideg hantok alatt irásában megálmodta Magyarország jövőjét. — Hazánk nagyságának alapjául a valódi, nemes értelemben vett liberalizmust jelölte meg s nemes lelkének idealizmusával megfestette azt a képet, amelyről ő annyit ábrándozott. Erős, megfigyelő lelke, nagy szíve, mely hazája boldogságának gondolatánál feldobogott, gazdag tapasztalata, melyet a közügyek vezetésében szerzett, sokoldalú tudása, mely teremtő lélekkel és az eszmények szeretetével párosult elhitették vele, hogy Magyarország közéleté hivatott a nagyságra. Ennek megvalósításában fáradtságot nem ismert. Dolgozott, agitált, fényes tollával irányutat mutatott, de munkája eredményét nem láthatta, mert a halál működése deklóponáján megállásra kényszerítte. Eszméit szeretekapokták a gondolkozók, élnek belőle ma is s ha elfelednék is

nevét az idők folyamán, munkája az igazi liberalizmus zengő éneke lesz mindenha.

Es úgy látszik, hogy a liberalizmus tetszetős eszméje lett politikai életünknek. Liberális kormányok kerültek az ország élére. A generális Tisza Kálmán, bármi-képpen ítéljük is meg ellenségei ezen az alapon építette fel hazánk erősségét. Wekerle Sándor minden alkotása a liberalizmusban birja gyökerét, a nem régen lemondott Bánffy báró politikáját erős magyar nemzeti szellem és a liberalizmus szeretet hatotta át, ezért ért el eredményeket, egyszóval kormányaink egymásután döntögettek le a korhadt eszmék elvénhedt oszlopait, hogy azok romjain megépítsék azt az új Magyarországot, melyről a nemzet most már pihenő nagyjai annyit álmodtak.

Bánffy báró az ország nyugal-
 mát többre becsülván, a hatalom-
 ról lemondott. Áldozatot hozott,
 mint ember panasz nélkül hazájáért.
 Félrevonult, mert látta, hogy az
 ellenzéknek nem tetszett személye.
 Helyébe az uralkodó Széll Kálmánt
 hívta el a kormány vezetésére.
 Az ellenzék letette fegyverét, a

parlamentari béke helyreállt, az ex-
 lex megszűnt, egyszóval a munka
 újból megkezdődött.

Aki azonban a mostani poli-
 tikai életet figyelemmel kíséri,
 bizonyosodálkozással látja, hogy
 a szabadelvü-párt, vagy jobban
 mondva a Bánffy Dezső báró volt
 pártja tartózkodólag viselkedik
 Széll Kálmánnal szemben. Ezen
 tartózkodás semmiképpen sincs
 megokolva és csak akkor volna
 jogosult, ha Széll Kálmán nem
 folytatna liberális politikát. Ámde
 ki elolvasta az ő programbeszé-
 déit, láthatta, hogy az új miniszter-
 elnök ugyanazon az ösvényen ha-
 lad, melyen elődei. Ő maga is az
 igazi, nemes értelemben vett libe-
 ralizmus iskolájában nevedett.
 Széles látókörű, modern ember,
 kit bölcsesté tett a tapasztalás.
 Látta a liberalizmus eszméjét ter-
 jedni, látta, hogy miképpen ment
 be az a nemzet véérébe, új pez-
 sést hozva annak életébe, ő nem
 lesz ahhoz hűtlen soha. Ezt róla
 feltételezni tiltja politikai szeplőt-
 len multja, lángoló hazaszeretete.
 Törvény, jog és igazság kormány-
 zatának jelmondata. Aki zászlajára
 ezen szavakat írja, az a liberaliz-
 mus apostola is egyszersmind.

TÁRCZA

Habozás.

I.

Ha kérdezik, szeretlek-e? —
 Nem állítom, nem tagadom.
 Bármit mondjak, nem vagyok már
 Szívemmel egy akaraton.
 Félek, újra csalódnom kell,
 Régi kedvem mégis támad,
 Eltökélem, megtagadlak,
 S halni tudnék te utánad.

Menekülök közeledből,
 Nagy néhán ha feléd nézek,
 Mégis hozzád köt valami
 Téphetetlen, bus ígézet,
 Mint a mikor harezra kelnek
 Lenyügözött szenvedélyek,
 S nincs válasz a zürzavarból:
 Temessek-e vagy reméljek?

II.

Ugy érzem néha, elfeledlek,
 Mert könnyörögni nem tudok.
 Legyen bár nálad örök-üdvöm,
 Én még ezért sem koldulok.
 Szerelmemért csak szerelem kell,
 Szánó részvéted, — megvetem.
 Festett egekbe nem ragadhatsz,
 Legyen pokol bár életem.

Ugy érzem máskor, nincs menekvés,
 Mert feltevésem rágalom.

A rajtad eszményült komolyság
 Maga az élő tilalom,
 Vonásain a büszkeséggel
 Szelidség, szépség összefoly,
 Leolvasom, hogy csalni nem tudsz,
 Szeretsz vagy nem: uralkodol! . . .

III.

Szerethetsz mást, én nem panaszlom,
 Vádolni szíved nem fogom.
 Ha ábránd csak, mi összeomlott,
 Nem leszek érte meghasonlott,
 Elélek majd a — romokon.

Emléked ott is hiven őrzöm,
 Egy-egy sugár így rám rezeg.
 Eljár a lelkem szebb időkön,
 Felejttem, hogy csak képzelődöm,
 . . . Talán még boldog is leszek . . .

Kun Béla.

Szomorú emberek.

Irta: Tömörkény István.

Ruhakeresők.

A rendőrbírónk, egy jólelkű ember
 mindenfelől össze szokta szedni az ócska
 gyerek gunyát, a miket a hivatalában
 egy sarokban tart raktáron. Van ott
 mindenféle fajta gunya, mert nem lehet
 tagadni, a közönség is nagyon jólelkű.
 Város vagyunk mink is, valami olyan
 kezdődő nagyváros forma, de a közönség
 még nem nagyvárosias: nem tud elsza-

ladni a nyomoruság mellett úgy, hogy
 ügyet se vessen rá.

Egyik pénzt ad, a másik azt mondja:
 nagyon sok krumpli termelt tavaly, egé-
 szen tele van vele a pince, egy zsákkal
 küldjünk azok számára, akiknek nincsen.
 Más meg, kinek sem pénze, sem krum-
 plija fölöslegben nincsen, ócska ruhada-
 rabokat küld. Félretaposott kicsi cipők
 jócskán foltozott, kopott nadrágoeskák
 ezek, hanem azért nagyon jók annak,
 akinek az élet annyit sem juttatott. De
 van azért jobb fajta is. A férj idő multán
 elunja, hogy a felesége ahányszor a szek-
 rényt kinyitja, mindig elszomorodik, mert
 az ott lógó ruhákról elhalt gyermekük
 jut az eszébe. Titokban aztán a gunyákat
 odaadja a rendőrbíró raktárába. Sietve
 suhan be velük egy cseléd s a székre
 rakván a kis felöltőt, a kabátot, miegy-
 mást, azonnal távozik. Nem szólnak
 utána, hogy hé, ki ez, mi ez? — tud-
 ják, hogy mi az, a mit hozott, de hogy
 ki küldte, nem keresik, mert látszik,
 hogy az maga sem akarja. Ugy van az
 odalopva. Szent és áldott lopás, hogy
 soha a fajtád ki ne veszszén.

Ezekből a gunyákból öltözködik az-
 tán a nyomoruság. Hej de sok van eb-
 ből! Egy egész sor jótékony egylet van
 itt, az is csinál, ki mit bir, hogy segít-
 sen rajtuk és a rendőrbíró elé mégis
 nagyon sok marad. Mert odajut, akinek
 enivalója nincsen, akinek födele nincsen
 s oda ezitálják az asszonyt is, kinek
 gyermeke mulasztotta az iskolát. Ezért
 bírság jár a törvény szerint, de miként

Mi voltunk azok, a kik *Bánffy* báróról azt mondtuk úgy hatalmának delelőpontján, mint távozásakor, hogy igazi magyar miniszter volt. De bár fájlaljuk távozását, mégis megnyugodtunk abban a tudatban, hogy a liberális magasan lengő zászlója nem hajlott a földre, mert *Székely Kálmán* vette azt a kezébe. A személyi kultusztól el kellett tekintenünk, s bármennyire is méltányoltuk *Bánffy* Dezső báró kormányzását, huszonöt év tapasztalatai után okulva — nekünk a liberális kull kell diadalra vinnünk minden vonalon, ha bár más is a vezérünk. E zászló alatt annál is inkább megmaradhatunk nyugodt öntudattal, mert *Székely Kálmán* érzésében gondolkodásában igaz hiva a valódi liberálisnak és életének, hosszú politikai multjának nincs egyetlen cselekedete sem, melylyel az ellenkezőt lehetne ráfogni.

Ő igazi politikai jellem, ki felül tud emelkedni a szűk látókörökön. Első sorban magyar miniszter és mint ilyen bizhat benne minden párt, minden felekezet. Törvény a szentírása, cselekedeteinek irányítója a jog, evangyeliuma az igazság; Bizalmunkat joggal megérdemli, álljunk tehát bátran, minden mellékintézetektől menten a kibontott zászló alá.

A debreczeni pénzüintézetek.

(Folyt. és vége.)

A debreczeni pénzüintézetek még mindig idegenkednek megalakítani a hitel-szövetkezeteket, holott ezen hitelegyletek mig egyfelől védelmezik a kereskedők és iparosok érdekeit, más oldalról megóvják az intézeteket is a tárczaváltókból eredő súlyos veszteségektől. A főváros óriás forgalmu pénzüintézeteinek tiszta eredménye bizonyára megbirna több leírást is, mint a mieinké s mégis azt látjuk, hogy a budapesti intézetek ilyenmü veszteségei aránylag sokkal kevesebb összeget emésztenek fel, mint a vidékieké.

Es ha nem esalódunk, ez az örvedetes eredmény nagyrészen a hitelegyleteknek köszönhető. Csak egy kevés tanulmányozás volna szükséges ennek az egészséges eszmének nálunk való behozatalához s ha megkezdené p. o. az Első Takarékpénztár. hasznos példája bizonyára csakhamar maga után vonzaná a többi intézetet is.

A személyes hitelen alapuló váltóköveteléseknél már más szempontok jönnek figyelembe. Itt szigoru elbírálás kívántatik, a viszonyok közelebbi és mélyebb ismerete s különösen elengedhetetlen szabályképpen volna felállítandó: hogy a személyes hitelen alapuló váltókövetelések ne csupán a megszavazásnál bíraltassanak, hanem minden egyes meghosszabbítás alkalmával. Hányszor előfordul az az eset, hogy egy-egy privat ember vagyoni viszonya ma jó, hónapok multával már gyöngye. S ha az átmenetről az igazgatóság nem igyekszik tudomást venni s nincs módjában korán intézkedni, kész a veszteség.

De igen nagy összegeket nyelnek el évenként ezen tételeknél a hamis váltók is. Egészen egyszerű, kvalifikáció nélküli emberek évről-évre hamis aláírásu váltókkal cserélik ki a meghosszabbítandó,

szintén hamis váltókat. Miután a művelet egészen simán folyik, újabb váltókat nyujtanak be s a család csak akkor sül ki, a mikor a felek már a hosszabbítási kamatokat sem képesek többé fizetni. Az intézetek fenyegetnek, perelnek, bünvádi följelentéseket tesznek, a tőke azonban kamataival és perköltségeivel együtt odavész, mért nincs kin behajtani.

Köztudomásu, hogy a hamisítások ellen igen nehéz és fáradságos dolog védekezni, de miután annak szüksége tagadhatatlan, ugyszólva kötelességévé válik minden pénzüintézetnek, hogy a legszigorubb szabályokat tartsa szem előtt a hamisításokkal szemben. Minden olyan esetben, amikor az aláírások eredetisége felől másképpen nem győződhetik meg, jelenjenek meg a váltókötelezettek az illető intézetben s nevéket írják be az e célra berendezett „Aláírások nyilvántartási könyvébe.” Ez az egyszerű, de sokszor hasznosnak mutatkozó művelet azonban ne a hivatalosok előtt történjék, a kik igen gyakran hathatós közvetítő szerepet játszanak a megszavazásoknál, hanem egy tisztviselő előtt, akinek szoros kötelessége legyen az aláírások megbirálása stb. Sokszor tapasztaljuk, bármely téren, hogy a legegyszerűbb szabályok is nagyon üdvös eredményeket képesek teremteni.

A veszteség — sajnos — a jelzőgilag biztosított követeléseknél sincs kizárva. Ez már egyenesen az igazgatóság saját külön hatáskörébe tartozik. Ő becsülteti meg az objektumot, ő szavazza meg a kölcsönt, állapítja meg a törlesztés módzatait stb. Es mégis igen gyakran megtörténik, hogy az ingatlan elárvereztetvén, a biztosnak vélt követelés — mely talán a becsértéknek feléig sem megy — nem telik ki. A perlés hosszú évek kamatját emészti föl, a tőke is megcsönkul és a legtöbb esetben csak azon okból, mert a megszavazás idejében könynyebben lehetett banni a pénzzel, üzletet

lehetne birságnolni ott, ahol igazolja az asszony, hogy azért nem mehet iskolába a gyermek, mert nincs mit rávennie. Ezeknek kell aztán a sok ócska ruha s elfogyna, ha mégannyi volna is. A napról-napra élő emberről nagyon könnyen beáll a nyomoruság, elég hozzá egy betegség, ha pedig elhal az ember, hova legyen a sok apró gyerekkel az asszony. Ma egy három gyermekes ment oda ruháért, az egyik gyerek még egészen kicsi, azt egy hatéves leány tartogatja, meg egy négyesztendős fiu van vele. Keresgélnek nekik a ruhákban, azt mondja egyszerre a fiu:

— Édős apámnak is vidünk bejőjje, anám!

A szóra az anyja sirva fakad, csak úgy szóval, mert nem akarja háborgatni vele az urakat. Ezt, ahogy látja, megdöbben a kis gyerek s az ő szemében is kivágódik néhány fényes könyecsepp.

— Idaz, — mondja szeptegve — mödhajt mán az én apám . . .

Keresgélnek tovább az ócska gunyák között.

Pétör, a megjavult.

Sárga képü, kopaszra nyirt fejü, nagy surbankó legény lép a szobába. Valamiképp ismerős, nini, csakugyan a Péter gyerek ez, aki inas volt négy évvel ezelőtt a sógornál, de megszökött, aztán esatángolt, aztán hallatszott róla, hogy valamely véres tettért befogták. Nem aféle urasági inas volt, dehogy: iparos inas de sehogy sem izlett neki munka s egyszer eltűnt, miután előbb a kapufélfától vett bucsut. Ilyen volt a természete, duhaj, betyáros, mikor elveszett, nem igen sajnálták a többiek, kik szelidképü torontali svábgyerek és szüleikért imádkozva keltek, azzal feküdtek. Tökéletesen kiritt

közülök ez a duhaj magyar, aki most félénken, csöndesen lép be s oly halkán teszi be az ajtót, mintha röstelné, hogy ekkora zajt is mert csinálni. Megálls vár, hogy kérdezzék. Ez így szokás s ha a belépőhöz sokáig nem szólnak, ő maga mondja: Kérdezzék már, hogy miért jöttem?

— Hát előkerültél Péter?

— Elő — feleli.

— Honnan?

— Most szabadultam — mondja csendesesen. a Csillagból.

— Ott voltál eddig?

— Nem — mondja kissé zavartan — nem mindig, csak tizenegy hónapot ültem. Azelőtt jártam keltem az országban!

— Kódorogtál.

— Hát igen. Csak bár soha el ne möntem volna hazulról. De késő már a bánkódás nagyon.

— Nem bizonyos az, Péter. Elég fiatal vagy még ahhoz, hogy megjavulhass

Nagyot sóhajtott.

— Már megjavultam — mondá.

— Persze, persze. A Csillagban nem tréfálnak az emberrel.

— Nem az, nem az — mondta szemait a padlóra szegezve, — arra nincs panaszom, urakkal voltam én együtt (s nevezett is nehányat, kik pár év előtt még csakugyan azok voltak.) Nem az, — szólt megint — nem az, hanem az a sok sirás a magányosságban.

— Miért sirtál?

— A mit töttem, azon.

— Hát mit tettél?

A legénynek fojtogatta a torkát valami és babrál a kabátja gombján:

— Embörhalált töttem.

Elmondja, hogy három év előtt egy közeli városban kóborolt éjjel az utcákon boros állapotban. Jött vele szemközt a rendörök őrmestere, hasonló állapotban. Aztán alighanem összetűzhettek, a Péter ugyan azt mondta, hogy ő semmit sem csinált, csak dülöngélt, amaz meg kihuzta a kardját s vágni kezdte vele a lábát. Mutatta is, ott vannak a kardvágások nyomai. Azután — beszéli — nem tudom hogy, de egyszerre csak a zsebbe nyultam a bicskáért, aztán ahogy a kendő a kezemben volt, abba fogtam kinyitottam. Mikor aztán az őrmester mögént a nyakamra vágott, rákiáltottam:

— Hát mégse vót ölég? — aztán végighasítottam a képét, oszt szurttam, ahun birtam. Egész mög vadultam. Oda gyűtt egy másik rőndér, azt is mögszurttam, hogy fölbukott, mög is halt. Magam se tudom, hogy történt, mint történt — de így történt.

A rabgyerek szomoruan, lehajtott fejjel beszélt, összekulesolva a kezeit s úgy tekintett maga elé, mint a rémlátó. Nincs is valami nagy vigasság rajta, tizennyolcz esztendővel ilyen tetteknek részese lenni.

— Ezeket sirattad hát aztán bent, Péter?

A gyerek fölkapja a fejét, mintha meglökte volna valaki.

— Ezöket? — kérdezi. — Nem én. Csak az egyiket, melyik ártatlanul möghalt. Azt a szögény rőndért minden éjjel mögsirattam . . . Hanem amazt nem bánom, nem is sajnálom . . .

Lassan, indokolásképp hozzátette:

— Ű kezdte . . . A mit kapott, Ű kereste . . .

A mint látszik, a Pétör tökéletesen meg van javulva.

kellett csinálni, ha mindjárt nem egészen jót is.

Itt rá kell mutatni azon igen helytelen szokásra is, hogy a peresítés nem történik kellő szigorúsággal. A késedelem fél igen könnyen kap halasztási időt egy évre, sőt még hosszabb időre is és ezt a kiméleteket éppen azok élvezik leginkább, a kinnél az árverés eredménye előreláthatólag veszélylyel fenyeget.

Szükségesnek mutatkozik tehát, hogy a jelzálogul szolgáló ingatlanok a legszigorubb becslés alapján fogadtassanak el és késedelem esetén ne idegenkedjék egy intézet se követelését törvényes uton — kellő időben — behajtani. Bizonyára nem kellemes a feleket perrel támadni meg, de mindenesetre jogos és feltétlenül hasznosabb, mint enyhe eljárással a tőkét akár egészben, akár részben veszélyeztetni, vagy el is veszteni.

A kézi zálog és folyószámla üzlet biztosítékát főképen értékpapírok volnának hivatva képezni. Vidéken azonban szokásos dolog a betáblázásra nyitott folyószámla hitel is, a mi a jelzálogos kölcsönöknél elmondott szabályok szemmel tartása mellett nem mondható rossz szokásnak. Csak az volna kívánatos, hogy az ily módon megszavazott hitelek folyószámla természetű birjanak, t. i. ne állandó, hanem időnként szaporodó és csökkenő adósságot képezzenek.

Ezen üzletág általában véve kevés veszteséget rejt magában, különösen akkor, ha a vidéki pénzüzetek részvényeit nem fogadják el tömegesen a számlák fedezetéül. Nálunk nem nagy szerepet játszanak a tőzsdén jegyzett értékpapírok, hanem főképen a társintézetek részvényeit deponálják. Ezeknek piaci árát természetesen minden évben szükséges megállapítani és pedig ne mindig a Compassban megjelent árak legyenek irányadók, hanem a részvény belértéke, kamatozó képessége és az illető társaság mérlegének általános értékelése.

Ujságírók és a társadalom.

Debrecen, márczius 27.

Az ujságírás jelentőségét tulbeesülni nem is lehet. Evszázadokon, sőt évezredekben át tudott politikai és társadalmi élet fejlődni és virulni ujságírás nélkül. Ma azonban politika, se társadalom ujság nélkül nem élhet. Nem az ujság csinálja a politikát, sem nem teremti a társadalmi életet. De színtere az ujságírás a politikának és mozgóterve, meg kifejezője a társadalmi életnek. Nem lényeg az ujságírás, de megjelenés. Testi alakja nemzetek és társadalmak eszmevilágának, tükröképe nemzetek és társadalmak élete folyásának.

Az ujságot az ujságírók csinálják. De azért az ujság sokkal több, mint az ujságírók szellemi munkásságának összesítése. Nem az ujságírók adnak az ujságnak súlyt, sem a megírt sorok vagy cikkek. Az ujság fogalma teszi nem is hetedik, de első nagyhatalommá az ujságírást. Veleje ennek fogalomnak a tudat, hogy az ujság a közönség végtelenének szól elvben: százezrekben, százmilliókban kelt gondolatot az, ami az ujságban megírva vagyon. Nemzetek és társadalmak érdekei, érzelmei és gondolatai nyilatkozhatnak meg az ujságban nemzetek és társadalmak számára.

Némileg fokmérője a társadalmak és nemzetek fejlettségi fokának, hogy mint becsülik meg az ujságot és az ujságírókat. Az ujságok megbecsülése nálunk hatalmas. Egy avult, de tiszta liberálistól átlengett sajtótörvény bástyázza körül az ujságírást, hogy az avatlatlan szellem a közelébe ne férközhessék. Ezt a védelmet adta az ujság számára a nemzet. A társadalom pedig feltétlenül

meghódolt az ujságírásnak, elfogadván annak szolgálatát minden téren.

Az ujságírók megbecsülése még nem oly spontán és nem olyan általános. A nemzet nem vonta el megbecsülését az ujságíróktól. Voltak és vannak már nálunk ujságíró karrierek, melyek a legmagasabb pozíciókon végződnek. De személyek becsüléséről inkább csak a társadalom szempontjából beszélhetünk. A társadalomban azonban — semmi kétség — még nem fogadják az ujságírókat azzal a feltétlen liberalizmussal, a melylyel a kulturális élet egyéb munkásait. Társadalmunknak mindenesetre fejletlenségéről tesz tanuságot ez a tagadhatatlan vonás.

Ámbár a javulás jelei határozottan jelentkeznek. Hogy messzire ne kelljen mennünk, erről a javulásról a lefolyt hét története adhatja a legszebb bizonyítást. Valóságilag domináló érdeklődést keltettek a lefolyt héten az ujságírók dolgai.

Megkezdődött a két ujságíró egyesület közgyűlése. Mind a két egyesület fejletlen, szinte gazdagon jelenhetett meg a világ színe előtt. Az egyik, az Otthon sajtó házában: a másik, a Budapesti Ujságírók Egyesülete, díszes új helyiségében. Mindkét egyesületnek van tőkéje a társadalom pártfogásának megnyilatkozásából. Az egyik egyesület, az első tágabbkörű, a második egyesület szűkebbkörű. Mindegyiknek van célja, feladata. És a társadalom meleg érdeklődéssel kíséri mindakét egyesület működését s a hol csak teheti, kifejezést ad rokonszenvének és pártfogásának.

De a hétnek volt egy ezeknél sokkal nagyobb társadalmi eseménye, mely szintén az ujságíróknak; ez volt az a díszlakoma, melyet az ujságírók a szabad-sajtó megalkotásának évfordulójára rendeztek. Politikai és társadalmi világunk egyenesen tüntetett e napon az ujságírók iránt való vonzalmával s a politika és társadalom legkitűnőbbjei jöttek el, hogy az ujságírókkal együtt ünnepeljenek. Az ilyen ünnepek mindenesetre hivatva vannak arra, hogy az ujságírók társadalmi tekintélyét emeljék. Példát adnak a társadalomban az ujságírók iránt érzeti előítéletek lebirására és arra, hogy az ujságírók minden méltó gondolat nélkül fogadtassanak be a társadalomba.

Szűk látókörű s eredendő itétektől éppen nem ment társadalmunk, nem esoda, hogy az ujságírókat szinte félszeg szemmel nézte ezidáig. Kvalifikációk világát éltük és éljük. És az ujságíróknak nem kell kvalifikáció; nem kell neki írott bizonyítvány, csak a mit maga ír.

Nem tanulni kell az ujságírást, de érteni hozzá, hogy honnan, az mellékes. Nem látta a társadalom eddig létalapját az ujságírói pályának. Se kezdetét, se végét e pályának nem látta sehol a társadalom, bizalmatlan volt tehát iránta.

Hogy az ilyen felfogás a múlté, azt állítani nem merjük. De, hogy uton vagyunk, hogy a múlté legyen: ez hitünk. Nincs messze az az idő, mikor be fogja látni és át fogja érezni a magyar társadalom is, a mint belátta és átérzi a nagy kulturnemzetek társadalmát, hogy az ujságíró pályája csak olyan, mint más pályák! Lelket emésztőbb, lázasabb, nehezebb mint más pályák, mint az egyéb előkelő értelmiségi pályák. Akkor azután a magyar társadalomban is rokonszeny és önzetlen bizalom fogja köszönteni az ujságírókat.

E korszak hajnalának egyik sugara volt a lefolyt hétnek vázban fentebb ismertetett története.

H—s.

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed közeledtével felkérjük olvasóinkat arra, hogy az előfizetést megújítani kegyeskedjenek.

Lapunk a régi marad. Huszonhat év óta küzdünk a liberalizmus zászlója alatt kitartással abban a meggyőződésben, hogy csak ez teheti nagygyá és erőssé e viharlátott nemzetet.

Az elének tűzött iránytól nem tértünk le egy pillanatra sem. Az idők változtak, új eszmék termettek, a mi álláspontunk azonban nem változott.

A jövőben is arra fogunk törekedni, hogy lapunk hűséges organuma legyen az igazi szabadelvűségnek.

Igyekezünk legjobb meggyőződésünk szerint igazat írni, jól tudva, hogy a sajtó csak akkor számíthat a gondolkodó olvasók elismerésére és pártolására, ha az az igazság vezeti azt a tollat, mely a közvélemény szolgálatában áll.

Szenzációt nem hajhászunk, ez nem kenyerünk. Érdekesen fogunk ugyan írni, de nem leszünk soha előmozdítói azon irányoknak, mely az ujságolvasók lelkét izetlen szenzációkkal akarja meghódítani.

Büszkék vagyunk arra, hogy lapunk kedvelt közlönye azon közönségnek, mely csak a nemes hangot szereti a közéletben és sajtóban egyaránt. Igyekezünk a jövőben is méltók lenni a bizalomra. Ez a bizalom lesz fáradozásunk legszebb jutalma.

Lapunk minden rovatát érdekesen állítjuk egybe. Kiadóhivatalunk nagy áldozatokkal külön szerkesztőséget tart fenn Budapesten, hogy olvasóközönségünket, naponként friss érdekes táviratokkal láthassa el.

Nem ígérünk többet, mint a mennyit adhatunk, de a mit ígérünk, azt igazán megadjuk.

Kiadó és laptulajdonos:

A Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

SZÍNHÁZ.

A cigány.

Ujházi Ede, Debreczen nagynevű művész fia, a magyar színészet büszkesége négy estén át vendégszerepel a debreczeni színpadon.

Ujházi itthon van Debreczenben, a hová hazasiet minden évben művészi dícsőségének tetőpontján is, hogy a szülő város levegőjében felüdüljön és erőt gyűjtsön a további nagy munkára. A város közönsége a szeretet és büszkeség érzelmeivel látja viszont a jó öreg doktor mester fiát, a ki nagy talentumával dícsőséget áraszt szülővárosára.

Tegnap vasárnap este a zord idő s a bérletszünet miatt nem telt meg ugyan a színház teljesen, de az a közönség, mely ott volt, alig győzte tapsolni Ujházy klasszikus Zsiga cigányát, melyet újra és újra megnézünk és gyönyörűséget találunk benne mindig, mint a hogy gyönyörködünk újra és újra egy tökéletes képben, vagy tökéletes szoborban. Az ő alakításában benne van a cigányfaj minden jellemvonása a legapróbb árnyalatig, a mi az öreg cigányban megkapó naivság, jóindulatu fufang, és humor, az a sok bánat és kevés, inkább képzelt öröm, ami a vén more lelkét ellepi, egész teljességében ragyog a nagy művész játékában.

A helyi szereplők közül *Fái Flóra* kapott sok tapsot. Rózsit játszotta érzelmesen, a hol kellett szenvedélylyel. Az örületes jelenet különösen sikerült.

Kaposi Józsa szemrevaló leány volt. Jókedvűen dalolt s a tapsokból bőven kivette a részét.

Tanay rokonszenves *Peti cigány* volt s gondosan illeszkedett a mester játékaéhoz.

F. Csigaházy, Szentes, Püspöky Rubos, Odry és *Csáky* valamennyien ambícióval igyekeztek a siker érdekében.

* **Bajazzók.** Szombat este *Leoncallo* operájában ismét élvezték *Odry* Lehel művészi énekét és játékát. A közönség most is, mint előző két este lelkesen ünnepelte a hírneves művészt. *Szegő Vilmán* a nagy művész mellett is kijutott az elismerésből és tapsokból.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredetivíráta. —

Szell Kálmán Bécsben.

Budapest, márczius 27. (Érk. d. u. 2 ó.) Szell Kálmán miniszterelnök ma birtokáról Rátótról Bécsbe utazott.

Fejérváry Bécsben.

Budapest, márczius 27 (Érk. d. u. 3 ó.) *Fejérváry Géza* br. honvédelmi miniszter ma reggel Bécsbe érkezett.

Ugron — képviselő.

Budapest, márczius 27. (Érk. d. u. 3 ó.) *Ugron Gábor* Szilágy-Somlyón nagy lelkesedéssel egyhangulag képviselővé választották. A választásról *Bartha Gábor* pártelnök táviratban értesítette *Ugron* Gábort, ki táviratilag a következő választást küldte:

Ép oly köszönettel fogadom el a mai vasárnapnak virágát a mandátumot, mint amily szeretettel viselném el a töviskoszorút hazám megváltásáért.

Szilágyi Dezső diszpolgársága.

Budapest, márczius 27. (Érk. d. u. 2 ó.) Léváról jelentik, hogy *Szilágyi Dezsőt* a város diszpolgárává megválasztották.

Mark Twain Budapesten.

Budapest, márczius 27. (Érk. d. u. 2 ó.) *Mark Twain* a híres humorista ma délelőtt meglátogatta *Jókai Mórt*. A két nagy író találkozására rendkívül szívélyes volt. *Jókai* megmutatta ajándékait, melyet 50 éves írói jubileuma alkalmából kapott.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kérészeket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

— **Városi közgyűlés.** Debreczen szab. kir. város törvényhatósága e hó 29-ikén közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai a következők: 1. Polgármesteri jelentés az 1899. évi január és február hónapokról. 2. Perczel Dezső volt m. kir. belügyminiszter ur leirata, melyben belügyminiszteri állásától való felmentését tudatván, törvényhatóságunknak köszönetet mond. 3. M. kir. földmivelésügyi miniszter ur leirata, a földmives iskola beszüntetése, illetve a felsőbb gazdasági tanintézetnek a Pallagra kihelyezése tárgyában, tanácsi javaslattal. 4. M. kir. honvédelemügyi miniszter ur rendelete a loávtató bizottságokra vonatkozólag, tanácsi jelentéssel. 5. Tanácsi előterjesztés a dr. Balkányi Emil IV-ik kerületi orvos személyes pótléka ügyében hozott közigazgatási bírósági határozat bemutatása tárgyában. 6. Hevesvármegye körirata az ország törvényhatóságaihoz tanácsi javaslattal. 7. Borsodvármegye közönségének felirata az országgyűlés képviselőházához a kóbor cigányok ellen egyöntetű eljárás létesítése czéljából pártolás végett megküldetik. Ide vonatkozólag tanácsi javaslat. 8. Két irnoki állásnak választás utján betöltése. A szovát községben fekvő kisebb ingatlanok elidegenítésének harmadizbeni névszerinti szavazással eldöntése. 10. Az ev. ref. egyház és főiskola, továbbá a róm. kath. kegyes tanítórend által eddig hasznélvezeti joggal birt fanesika kaszálólknak tulajdonjogilag ugyanazok részére átengedése felett elsőizbeni névszerinti szavazás. 11. Nyulas esárdának az utadó-alapnévtár részére elidegenítése tárgyában tanácsi előterjesztés. 12. A közigazgatási bizottságának az 1898 dik egész évről szóló jelentése. 13. Az 1899. január 30 án megtartott számonkérészekről felvett jegyzőkönyv bemutatása. 14. A debreczeni ev. ref. egyháznak és Könyves Tóth Kálmán és társainak az 1899. évi költségvetést megállapító ^{197/10176/1898.} év bkgy. számú közgyűlési határozatnak, az ev. ref. ispotály segélyezésére vonatkozó része ellen beadott felebbezése. 15. Debreczen sz. kir. város tereinek és utcáinak újra elnevezése, valamint az új házszámzásra vonatkozólag alkotott szabályrendelet kibővítése és életbeléptetése tárgyában tanácsi előterjesztés. 16. Tanácsi előterjesztés a város területének állategészségügyi rendészeti szempontból önálló körzetekre való felosztása tárgyában. 17. Ugyanaz az 1898 ik év utolsó negyedéről szerkesztett állategészségügyi jelentés tárgyában. 18. Ugyanaz az éjjeli szállásadésról szóló szabályrendelet tárgyában. (A szabályrendelet tervezetét mellékelve.) 19. Ugyanaz a h.-bőszörményi gör. kath. lelkész és kántor segélyezése ügyében. 20. Ugyanaz Mártonfalva ev. ref. egyházának segélyezés iránti kérvénye tárgyában. 21. A helybeli gazdasági egylet kérvénye szaklapjának kedvezményes ár mellett nyomtatása iránt — tanácsi javaslattal. 22. Zöld Mihálynak az általa fel-

ajánlott kaszáló ügyében hozott tanácsi határozat ellen benyújtott felebbezése. 23. Szász Sámuel rendőrbiztos nyugdíjaztatás iránti kérelme, tanácsi előterjesztéssel. 24. Pallagi Sándor közrendőr nyugdíjaztatás iránti ügye, tanácsi javaslattal. 25. Tanácsi előterjesztés özv. Balácsi Imréné Tóth Zsuzsánna — közrendőr nejeének — özvegyi segélye és négy kiskoru gyermeke nevelési járulékanak megállapítása tárgyában.

— **Pályázatok a kollegium dogmatikai tanszékére.** A Tóth Sámuel lemondása folytán főiskolánkban megüresedett dogmatikai tanszékre a kitűzött határidőig, e hó 20 áig összesen 10 pályázat érkezett be a püspöki hivatalhoz. A pályázók a jelentkezés sorrendjében a következők: 1. Bilkei Pap István mórógyi (Tolnam.), 2. Jánosi Zoltán sámsóni, 3. Dombi Lajos gyulai, 4. Lic. Rác Kálmán balsai, 5. Eröss Lajos püspökladányi lelkész, 6. Nagy Gyula debreczeni fels. leányisk. vallásstanár, 7. Soltész Elemér volt senior, jelenleg a párisi egyetem hallgatója, 8. Lic. Lencz Géza h.-tanár a debreczeni főgymnasiumban, 9. dr. Bartók Jenő nyiregyházi és 10. Török Imre t-roffi lelkész ek. A választás, mint tudva van, a májusi egyházkerületi gyűlés alkalmával történik a főiskolai tanári kar és igazgató tanács ajánlatai alapján.

— **Meghívó.** A V. H. O. Sz. debreczeni bizottsága nevében felkérem mindazon hölgyeket, kik a V. H. O. Sz. javára rendezendő művész est megbeszélésére meghívót kaptak, kegyeskedjenek *f. hó 28-án, azaz kedden délután 3 órákor* a városháza nagy termébe egy újabb értekezletre megjelenni. Debreczen, 1899. márczius hó 27. *Konez Ákos*, a V. H. O. Sz. debreczeni bizottságának elnöke.

— **A hírlapírók színházi estélye.** A debreczeni hírlapírók szombaton délután a hírlapírók nyugdíjintézete javára rendezendő estély dolgában a városháza nagytermében értekezletre hívták össze a város hölgyeit. A zord idő daczára előkelő hölgyekkel telt meg a közgyűlési terem, melyben máskor a város ügyeit intézik. Negyvenkét helyről levélben kérték az elnökséget, hogy a kedvezőtlen idő miatt máskorra halaszsa az ülést.

Konez Ákos elnök üdvözölte az értekezleten megjelent urhölgyeket. Köszönetet mondott a nemes érdeklődésért, melylylyel az ügy iránt viseltetnek s hogy a nagyon is kedvezőtlen idő daczára oly szép számban jelentek meg. De mivel az érdeklődés megnyilatkozott azok részéről is, a kiket a hóvihár a mai megjelenéstől visszatartott s mivel az érdeklődéssel szemben tartozik annyi udvariassággal a rendező bizottság, hogy a kifejezett óhajlás előtt ne térjen ki, indítványozza, hogy a jelen értekezletet tartsák meg ugyan, de egyben mondják ki, hogy a hozott határozatokat jóváhagyásra a keddre összehívandó újabb értekezlet elé terjeszik, amikor a levélben oly nagy számmal jelentkezőkhöz is szerencsénk is.

Az előterjesztett program-tervezetet azután megvitatta s kiegészítette a bizottság. Az új tételek között van egy, amely kedvességével kétségtelenül nagy érdeklődésre tarthat számot. Ez a babakiállítás lesz, amely apró gyermekek kedves csoportjából fog állani.

A végleges program megállapítása azonban a keddi értekezleten lesz, a melyet ugyancsak a városháza nagy tanács-termében tartanak meg.

A hírlapírók színházi estélyére Debreczenbe érkezik *B. Ruzsinszky Ilona* is, az aradi színház csalogánya, a ki a jótékonyezél iránt való tekintetből közreműködésével fogja elősegíteni azt a sikert, a mely Debreczen művelt hölgyeinek lelkes támogatása mellett oly fényesnek ígérkezik.

— Kérelem a népkonyha érdekében.

A jótékony nőegylet választmánya tegnap f. hó 26-án tartott gyűlésében sajnálattal értesült arról, hogy a *népkonyhát* miután reá adakozások alig folynak be, mielőbb be kell zárni. Annál fájdalmasabban esett a választmánynak ez a leverő hír, mert az épen most beállott rendkívüli, szigorú idő nemhogy a népkonyha jótéteményének elvonását, hanem ellenkezőleg még annak fokozottabb kiterjesztését követelné a szegényekre nézve. Ily körülmények között ujjal a nagy közönség tapasztalt áldozatkészségéhez fordulunk, a mely a nemes szivektől felgyújtva örökké ég, mint az Olybius lámpája és soha ki nem fagy, mint a sareptay özvegy asszony olajos-korsója. Most, mikor a nagy szenvedő halála ünnepéhez készülünk, jusson eszünkbe, a mit ő mondott: „Valaki egygyel tesz jót az én atyámfiak közül, én velem tesz jót!” Tegyük jót szenvedő embertársainkkal s ne hagyjuk őket éhen veszni! Kinek mije van, s a ki mit nélkülözhet, vigye áldozatul a szegényeknek s — kincse lesz a mennyben. — A pénzadományok a nőegylet elnökéhez, a természetbeli adományok egyenesen a népkonyhához (Nagy Csapó utca Kovács kaszánya) küldendők. Debreczen, 1899. márczius 27. A jótékony nőegylet választmánya.

— **Honvédszobor-émlék Selmezbányán.** Mint értesülünk Selmezbánya város lelkes közönsége egy monumentális honvédszobor felállítását vette tervbe a szabadságharc hőseinek emlékére. A gyűjtések ez irányban már nagyban folynak, ez ügyet ocsovai Ocsovszky Vilmosné Selmezbánya volt polgármesterének özvegye vette kezébe több dícső honleány vezetésével. Midőn e hirt közreadjuk, pártolól foglalkunk állást e nemes eszme mellett. Ki lelkesül a hazaszeretnek e magasztos megnyilatkozásán, járuljon hozzá fillérjeivel. Az adományok ocsovai Ocsovszky Vilmosné urnó vagy a városi pénztár czimére Selmezbányára küldendők. Az adományokat hírlapilag nyugtazzák.

— **Vívóakadémia** Tegnap Debreczen sportkedvelő közönségének igen kellemes délutánt szerzett városunk egyik tehetséges fiatal vívómestere Sz. Benedek Sándor. Igazán örvendetes jelenség, hogy most már a vidéken is lehet részünk e féle sportvezetben. Sz. Benedek Sándor vívómester sem időt, sem fáradságot nem kímélve a főváros és a vidék legelső vívómestereit és amateur vívóit nyerte meg a vívóakadémián való részvételre. Ott láttuk a közreműködők között báró Bothmer Jenő honv. husz. századost a Ludovica Akadémia vívómesterét; továbbá a különben is széles körben ismert sportbarátot: dr. Porteleky Lászlót, a főváros egyik legelső amateur vívóját és Sz. Benedek Gyula miskolezi vívómestert. A verseny két részre oszlott: tanítványok mérkőzése és mesterek és amateurok mérkőzése. A tanítványok közül különösen kiemelendők Jóna Kálmán, Várady Szabó János és Szilágyi Elek, mint a kik különösen szép testtartásuk által tűntek ki. A mesterek mérkőzésénél legérdekesebb volt Bothmer báró és dr. Porteleky assant-ja a mely valóságos extazisba hozta a közönséget. Különös kedves segítő volt az a jelenet, midőn a két jeles testvér vívómester Sz. Benedek Sándor és Gyula a mérkőzés után testvéri csókot váltottak egymással. Kiemelendők még a fiatal, de szintén igen ügyes amateur vívó Szántay Tasnády Jenő assant-ja a

ki a még oly gyakorlott vívókkal szemben, mint Sz. Benedek Sándor és Porteleky, ha nem is teljes, a mit oly fiatal vívótól kívánni sem lehet — de mégis meglehetősen sikerrel megállta helyét. Elismertes illeti a vívósportnak szintén nagy barátját Réty Menotti iparfelügyelőt a ki a rendezés körül fáradozott nagy sikerrel. A verseny eredménye a következő volt: Br. Bothmer Jenő, Sz. Benedek Sándor mester- és dr. Porteleky László amateur vívók arany érmét. Sz. Benedek Gyula, Szántay Tasnády Jenő és Jóna Kálmán ezüst érmét, Várady Szabó János és Szilágyi Elek bronz érmét, végre pedig Szántay Tasnády Jenő vívóvívásáért külön bronz érmét kaptak. Az egyes verseny számok között a 39. gyalogezered zenekara működött.

— **Pályázat katonai intézetekbe.** A honvédelmi Miniszter ur a fumei cs. és kir. haditengerészeti akadémiába, a katonatiszti árva fiúk nevelő intézetébe, a katonai reáliskolákba, a két katonai akadémiába és a katonatiszti leányok soproni nevelő intézetébe való felvétel tárgyában pályázatot hirdet. Az általános pályázati hirdetmény megtekinthető naponta a hivatalos órák alatt a városházánál a közlevéltárban és a városi tanács katonai és illetőségi ügyosztályánál, továbbá a gimnáziumok, az állami főreáliskola s a kereskedelmi akadémia igazgatóságainál — illetve az elemi iskolák felügyelőinél. Pályázati véghatáridő a fumei haditengerészeti akadémiába f. évi július hó 30-ika, a többi intézetekbe f. évi május hó 5-ike.

— **Debreczeni Gazdasági Lapok.** Ezen jelesen szerkesztett szaklap második számát vettük a következő tartalommal: Gazdasági tanintézetünk jövője — Jelentés a gazdasági egyesület 1898. évi működéséről — ifj. Sporzon Páltól. Tavaszi fogasolás — Kerpely Kálmán tanártól. — A sertésvész ellen való védekezés. — Vegyes közlemények. — A közérdekű öntöző csatornák létesítése (R.) Ezen köz- és mezőgazdasági lapot lapot jó lélekkel ajánljuk gazdaközönségünk megérdemelt figyelmébe.

— **A városi dalegylet** tegnap tartott tisztújító közgyűlésének egyik kimagasló pontja volt az igazgató választmánynak — illetve a pénztárvizsgáló bizottságnak azon jelentése, hogy a dalárda konstantinápolyi utjára az alapítványi tőkéből kölcsön vett összeg, még a *mult év folyamán* az utolsó krajezárig visszafizettetett. Ez az okszerű gozdkodásnak s több rendbeli adományoknak eredménye lelkes hangulatot keltett úgy a közgyűlés knbelében, mint általában a dalegylet barátai körében.

— **Eihunyt polgár.** Néhai polgár Szilágyi Ferencz f. hó 26-án életének 71-ik évében elhunyt. Temetése f. hó 28-án délután három órakor lesz a Csillag-utca 110 ik számú háztól.

— **Állategészségügyi körzetek.** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter a nagy kiterjedésű határral bíró városok és községek szabad állatforgalmának nem csupán a belföldi, de a külföldi viszonylatokban való biztosítása érdekében az ilyen nagy határoknak állategészségügyi körzetekre osztását hajlandónak nyilatkozott megengedni bizonyos feltételek mellett. Ez igen üdvös intézkedés volna, mert ha valamely város vagy község határának csak egyrészen lép föl járványos állati betegség, nem kellene zár alá helyezni az egész határ a bel- és külforgalom elől. Hogy mit jelent ez a 957 □ kilométer terjedelmű debreczeni határon üzőtt állattenyésztésére nézve, azt különösen érezni lehetett a sertésvész hosszú ideje alatt. Örömmel üdvöznél a debreczeni közönség is Darányi ujtását, csak

hogy nagy a bökkenő. Olyan feltételekhez köti az állategészségügyi körzetek engedélyezését, amelyek azonkívül, hogy a gyakorlati életbe is beleütköznek, rendkívül költségesek s a remélhető haszon alig áll arányban a kívánt kiadások nagyságával. A debreczeni gazdasági bizottság tegnap foglalkozott a miniszteri leirattal, de a fentebb érintett okok miatt egyáltalában nem javasolhatja az állategészségügyi körzetek felállítását.

— **A debreczeni jótékony nőegylet évkönyve 1898. évről.** A választmány megbízásából kiadta S. Szabó József titkár. A napokban vettük azon füzetet, mely a debreczeni jótékony nőegylet tavalyi életéről számol be. Az adatokból arról győződünk meg, hogy a nőegylet különösen a szegények segélyezésében jeleskedett. Az elnökség az árvaházról is sok dicséretet mond el, aminél mi nagyon örülünk, bár a vezetésre nézve sokban eltérünk a választmány álláspontjától. Erről cikkünkben fogunk legközelebb szólni. A népkonyha áldásos működéséről is szól a jelentés. Dicséret illeti meg a jótékony nőegyletet e terén való fáradozásáért, és ha a nagy közönség fokozottabb mértékben fogja támogatni törekvéseiben a nőegyletet, még több szegényt fogadhat be a jövő télen meleg konyhájára. A jelentés szép szavakban emlékezik meg a nőegylet két nagy halottjáról Joó Istvánról és gróf Korniss Zsigmondnéról, majd bemutatja a pénztári jelentést, mely Szűcs Kálmán gondos és lelkiismeretes ügybuzgóságát bizonyítja, közli a választmány és tagok neveit és utcaiz segélygyűjtéseket. A *szeretel munkájának könyvét* ajánljuk mindazok figyelmébe, kik a *cselekvő szeretet* iránt még érdeklődnek. A füzetet S. Szabó József, a nőegylet szép tollu titkára állította egybe, kinek jószágos lelke megszinesíti az egész tartalmat.

— **Uj váltó úrlapok.** A pénzügminiszter tegnap tette közzé a hivatalos lapban azt a hirdetményét, amely az új korona-értékű váltó- és igérvény-úrlapok forgalomba becsátására vonatkoznak. E szerint az 1899-ik évi április hónap elsejével korona értékű bélyegzett váltó- és igérvény-úrlapok lépnek a forgalomba. A forgalmon s érvényen kívül helyezett fel nem használt kincstári váltó- s igérvény-jegy-úrlapok a szabályszerű feltételek mellett az 1899-ik évi október hónap elsejétől az 1899-ik évi december hónap 31-ig bezárólag úgy a bélyegraktáraknál, mint bélyeganyag kezelésével megbízott adó s más jövedéki hivataloknál ingyen kicseréltetnek. Az ez iránti beadványok bélyegmentesek. Az 1899-ik évi december hónap 31-én túl a forgalom s használaton kívül helyezett, érvényt vesztett váltó- s igérvényjegy-úrlapok sem ki nem cseréltetnek, sem értékük meg nem térítettik.

— **Halálos szerencsétlenség.** E hó 20-án d. u. a Kabáról jövő gyorsvonat megérkezése előtt nagy szerencsétlenség történt a 100 sz. őrháznál. Ugyanis az előmunkás vasuti bódés az az napon felszedett rosz talpsineket, hogy az őrháznál lerakja, maga ment fel a vasuti kocsi. A gyorsvonat berobogását megelőzve, sebesen hánytá le jobbra és balra a 2 és 1/2 méteres hosszú talpsineket, a melyeknek egyike az épen ott siető Szél Ferencz vasuti napszámost úgy találta fején, hogy azonnal összerogyott és meghalt. Hulláját másnap a debreczeni kir. törvényszéktől kiküldött dr. Isoó János törvényszéki orvos boncolta fel Szalay József vizsgáló bíró jelenlétében. Szél 5 kis gyermeket hagyott hátra.

— **A debreczeni szőlő és bortermelőszövetkezet** szombaton d. u. tartotta meg negyedik évi rendes közgyűlését gr. Degenfeld József főispán elnöklése mellett. Összesen

28 üzletrész tulajdonos volt jelen. Az elnök a közgyűlés határozatképességének megállapítása után a jegyzőkönyvvezetésre dr. *Megyery* Pál jogtanácsost, szavazatszedésre pedig *Komlóssy* Dezsőt, *Dalmy* Kálmánt és *Hochfelder* Jakabot kérte fel. Az igazgatóság jelentése szerint a szőlőtelepítés be van fejezve s eddig összesen 145.527 frtba került. A szőlővessző eladásán kívül a múlt évben már a szőlő és borteremből is volt jövedelme a szövetkezetnek; 235 m. mázsa szőlő adatott el m. m.-ként 13 frtjával, 36 hektoliter borért pedig 538 frtot fizettek. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette; a mérleget elfogadta s a felmentvényt megadta. Ezután felhatalmazást kapott az igazgatóság, hogy 4000 frt költséggel három vinczellér lakást és egy istállót építhessen a telepen. Egyhangulag megszavazták az igazgatóság javaslatára azt is, hogy a szövetkezet 30090 frt forgó tőkét szerezzen be hsszabb lejáratu jelzálogos kölcsön útján. Ebből először is visszafizetik a Közgazdasági banknál lévő 6000 frtos folyó számlahitelt és felépítik az imént megszavazott vinczellér lakást és istállót. Választásokkal ért véget a közgyűlés. Á lemondott dr. *Balkányi* Miklós helyére igazgatósági taggá egyhangulag *Pálffy* Gábor felügyelő bizottsági tagot választották meg; a felügyelő bizottság új tagja pedig 177 szavazattal *Aron* Jenő lett. A közgyűlés tagjai az elnök életével oszlottak szét.

x Hivatali helyiségül, esetleg *ipari célokra raktárnak* stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olesó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Az ügyvédi kamara közgyűlése.

Debreczen, márczius 27.

A debreczeni ügyvédi kamara tegnap délelőtt tartotta évi rendes közgyűlését. *Márk* Endre kamarai elnök vezetése mellett. Igen szép számmal jelentek meg a helybeli tagok; de a vidékiek közül alig egy kettő jött el.

Dr. *Megyery* Pál titkár olvasta fel legelőször is a szokásos évi jelentést, amely kimerítően foglalkozik a kamara beléletének ismertetésével; beható szemlét tart a jogszolgáltatás terén a múlt év folyamán felmerült események felett s leplezetlenül mutat rá a tapasztalt hiányokra és ezek orvosszereire. Így például a bíróságoknál tavaly életbe lépett lajstromrendszer nem felelt meg a hozzáfűzött vára-kozásnak s kéri a kamara az igazságügyi minisztert, a régi rendszer visszaállítására. A bíróságok működéséről nagy elismeréssel nyilatkozik; de az ügyek gyorsabb elintézése föltétlenül követeli a személyzet szaporítását. Nevezetes része a jelentésnek az is, amelyben a kamara aggodalmait fejezi ki a képviselőválasztási esetekben való kuriai bíraskodás felett.

A szépen kidolgozott, magvas jelentést a közgyűlés nemcsak elfogadta, hanem midőn azt magáévá tette, hogy annál nagyobb nyomatékot adjon a benne felsorolt kívánságoknak hét tagu küldöttséget választott, amely a jelentést átadja az igazságügyi miniszternek s felhívja figyelmét a jelentésre. E küldöttség tagjai *Márk* Endre elnök, *Szilágyi* Imre elnök-helyettes, dr. *Megyery* Pál titkár, *Des Combes* Henrik, dr. *Kemény* Mór, dr. *Magoss* György és dr. *Tüdös* János választmányi tagok. A titkárnak pedig köszönetet mondott a közgyűlés a jelentés elkészítéséért.

A folyó évi költségvetést 3220 frt 15 kr. bevétellel és 3090 frt 15 kr. kiadással állapították meg.

A tagsági díj továbbra is évi 12 frt maradt.

Pár segélykérvény elintézése után dr. *Varga* Lajos indítványára a magyar jogászvilág elhalt két fényes alakja *Horváth* Boldizsár és *Csemegi* Károly halhatatlan érdemeit jegyzőkönyvébe igatni rendelte a közgyűlés, amely ezzel véget ért.

Délben *Márk* Endre elnök a *Bikába* ebédre hívta a kamara tagjait.

A debreczeni dalegylet közgyűlése.

Debreczen, márczius 27.

A debreczeni dalegylet választmányja a 36-ik év működéséről és eredményéről számolt be a tegnap tartott közgyűlésnek. Mióta fennáll a híres dalegylet, alig élt át még mozgalmasabb és jelentőségesebb esztendő. Erre esik a diadalmos konstantinápolyi ut; a szerb dalosok debreczeni látogatása s ez az év juttatta közel a megvalósuláshoz a debreczeni dalegylet azon indítványát, hogy az országos dalügyet kerületi dalos szövetségek felállításával kell tespedésből új életre kelteni. Külön is ki kell emelnünk azt az örvendetes tény, hogy a konstantinápolyi ut költségeire a rendkívüli közgyűlés által megszavazott s az alapítványi tőkéből adott 3,700 frtnyi kölcsön még a múlt év végén teljesen visszafizetett az egyesületnek.

A közgyűlésen *Márk* Endre elnökölt. Az évi jelentés volt a tárgysorozat első pontja. A jelentés felsorolja a dalegylet kebelében felmerült összes eseményeket, valamint azokat a társadalmi mozgalmakat és ünnepélyeket, amelyekben a derék egylet aktív részt vett. Legbővebben szól a konstantinápolyi utról és a szerb dalosok fogadtatásáról. A Konstantinápolyban tartott két hangversenynyel a dalegylet tizenegyezer forintot szerzett jótékony célokra. A szultán udvarában rendezett hangverseny tiszta jövedelme 8000 forint volt s ezt a háboruban elesett török sebesültek javára számolták el. Az olasz Coloma termében adott hangversenyök pedig 3000 forinton felül jövedelmezett az olasz vörös kereszt-egyesületnek.

Az évi jelentés hálás köszönettel emlékezik *B. Ruzsinszky* Ilona és *F. Kállay* Lujza művésznőkről a kik a múlt évben rendezett népünnepélyen közreműködtek, s köszönetét fejezi ki az adományozóknak, s mindazoknak az uraknak akik a Konstantinápolyi ut sikereit egy vagy más módon előmozdították. A költségvetés megállapítása után a tisztikar megválasztása következett.

Megválasztottak: Elnökké *Márk* Endre, alelnökké: *Dr. Magos* György, titkárrá: *Krasznay* Ferencz, pénztárnokká: *Bárdos* Géza, jegyzővé: *Péter* Gábor, gazdává: *Szilágyi* Imre, segédgazdává: *Szaitz* Márton, zászlótartóvá pedig *Torday* Gábor. Igazgató választmányi tagok lettek: A pártoló tagok közül: *Aczél* Géza, *Vecsey* Imre, *Oláh* Károly, *Dobiecki* Sándor, *Kovács* Mihály, *Körner* Adolf, *Ronesik* Lajos (új), *Horváth* János, *Varga* Lajos, *Vetéssy* Béla. A működő tagok közül: *Pápay* János, *Tikos* József, *Donogán* István, *Szaitz* Sándor, *Engesszer* József, *Tóth* Imre, *Csurka* István, *Zong* János, *Boross* Lajos, *Patay* György, *Szilágyi* János, *Dr. Láng* Sándor, *Nagy* András, *Kiss* Sándor, *Hegedüs* János és *Kovács* János. Pótagok: *Bódogh* Gyula és *Bacsay* István.

DEBRECZENI ELLENŐR

1899. április 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Aprilis hóra	1 frt — kr.
" 1-től május 31-ig	1 " 67 "
" " június 30-ig	2 " 50 "
" " decz. 31-ig	7 " 50 "

Kérjük azon t. cz előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig egy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket veük közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

„*Otthon*.” Lapunk irodalmi ajándékaról az „*Otthon*”-ról akarunk az új évnegyed alkalmából néhány szót ejteni. Előfizetőink tulajdonom részének már volt alkalma megismerkedni e rendkívül gazdag tartalmu, előkelő irodalmi színvonalon álló, díszes kiállítású folyóirattal, melyet mi jelentékeny áldozatok árán ingyen adunk előfizetőinknek (havonként egy vaskos könyvet) nem számítván fel egyebet, mint kezelési költségek fejében negyedévenként 1 mondd egy koronát.

Lapunk előfizetői ilyen módon egy éven át 12 kötet könyvet kapnak, melynek tartalmát a legkiválóbb írók és művészek szolgáltatják. Oly páratlan kedvezmény ez, minőt még külföldön sem nyujt egyetlen lap sem az ő előfizetőinek.

Örvendetes tudomás vétel végett közöljük t. olvasóinkkal, hogy az „*Otthon*” egyik közelebbi füzete városunkkal fog behatóan foglalkozni és be fogja képeiben mutatni városunk előkelőbb alakjait, valamint magának a városnak érdekesebb pontjait. Ez ügyben az *Otthon* szerkesztőségének egy tagja közelebb meglátogatja városunkat, hogy a szükséges adatokat beszeresse.

Női olvasóinkat bizonyára érdekelné fogja, hogy az *Otthon* már legközelebbi füzetében nagyobb tért fog szentelni a divatrovatnak, amennyiben direct összeköttetésbe lépven egy párisi divatlappal, ezzel egyidejűleg fogja közölni a divat legújabb legérdekesebb újdonságait.

Figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy az *Otthon* minden hat füzete egy kötetet képez és bekötési táblák rendkívül díszes kiállításban lapunk kiadóhivatalában is kaphatók.

Az új évnegyed alkalmával ismételen melegen hívjuk fel t. olvasóink figyelmét nagybecsű irodalmi mellékletünkre az „*Otthon*” ra. kérve, hogy az előfizetési díj beküldése alkalmával még egy koronát mellékelni sziveskedjék az előfizetési díjhoz, mert nem képzelhető, hogy csak egy előfizetőnk is akadjon, aki ezt a páratlanul kedvező ajánlatunkat igénybe ne vegye.

Irodalom és művészet.

* **A kékszemű Dávidkáné.** A jó ideje hallgató illusztris író, *Gárdonyi* Géza állt elő ezzel a kötettel, egy szép regénnyel, amelyről a kritikákban bizonyára sok szó fog esni. Érdekes tárgyú történet ez: egy magyar polgárregény, amely a török elnyomatás éveiben játszik. Bővebb ismertetésére visszatérünk, most azt jelezzük, hogy *Singer* és *Wolfner* kiadásában jelent meg.

* **Petőfi album.** A szabadságharc évfordulója alkalmával nem mulaszthatjuk el tisztelt olvasóink figyelmét újból felhívni arra a felette érdekes, minden magyar ember zongoráján nélkülözhetetlen kötetre, melyet *Rózsavölgyi* és *Társas* cég hazánk függetlenségi harcának félszázados évfordulójára

Petőfi Album cím alatt nagy anyagi áldozattal kiadott. A kötet tudvalevőleg halhatatlan költemények legjobb verseinek megzenésítését, számszerint 100 dalt — tartalmazza. Ismert népdalok mellett megtaláljuk ebben hazánk legjelesebb szerzőinek, Ábrányi Kornél, Erkel Sándor, Hubay Jenő, Lányi Ernő, Simonfy Kálmán, Liszt Ferenc, Mihailovich Ödön, Zimay László stb. közkeletű dalait, azonkívül a kevésbé ismert szerzők dalait is, amelyek azonban érték és hatás dolgában csak olyan magas színvonalon állnak, mint az említett szerzők alkotásai. Az izléssel kiállított és Petőfi Sándor legsikerültebb arcképével díszített kötet ára kötvé 4 korona.

Vegyes.

Érdekes házirend. Bourget egyik könyvében azt írja, hogy Nyugat-Amerika egyik újonnan alapított városában, egy orfeumban a következő plakátot olvasta: „Kérjük a közönséget, hogy ne lövöldözzön a zongoramesterre: mert szegény úgy játszik, ahogy tud.” Ez a határozottan amerikai ízű kérelem jut eszünkbe, mikor most egy Dalton-City beli (klondyke) előkelő fogadó házirendjéről hallunk. Ez a házirend így hangzik:

1. A fogadó tulajdonosa értesíti a t. ez. utazókat, hogy sem élet- sem vagyonbiztonságukért felelősséget nem vállal.

2. A t. ez. utazók kététnek az étteremben a revolvert bizonyos elővigyázattal használni, mert egy golyó, amely célját téveszt, esetleg egy pénzért vagy más a vitából teljesen távolálló személyt találhat, ami egészen fölösleges.

3. Mindazokért a butodarabokért, tükrökért, edényekért stb. amelyek csevegés közben összetörték, a t. ez. utazók felelősek.

4. A temetési költségeket az illető tartozik viselni és külön meg kell fizetni.

5. Arra az időre, amíg a t. utazók a fogadóban laknak, esetleg biztosíthatják az életüket.

6. A szolgazemélyzet ellen irányuló panaszokat nem fogadunk el. Szolgazemélyzetünk el van látva fegyverrel, úgy hogy a t. utazók egyenesen velük léphetnek érintkezésbe.

7. Minden utazó, a ki egyedül akar egy ágyban aludni, 7 dollárral többet fizet.

8. Az utazók kéretnek úgy viselkedni, ahogy kifogástalan gentlemanokhoz illik.

9. A fogadó tulajdonosa fentartja magának azt a lehetőséget, hogy követeléseit revolverlövésekkel támogathassa.

Minden vasárnap bál van a fogadóban. Meztláb járó utasok a bálon nem jelenhetnek meg.

Isis-misók. Párisban már évek óta hódolnak a legekzótikusabb vallásoknak. Vannak ott brahmin hitközségek, zoroaszter követői, gnosztikusok, satinisták, a kik elégans miniszteriumaikat külön e célra épített stilszerű templomokban ünneplik. A legújabb divatu vallás az Isis-kultusz. Ennek a székhelye Auteuilben a rue Mozart egyik gyönyörű villájában van. Papjai Egyiptomból való angolok: egy csinos fiatal ember és gyönyörű fele-

sége. Az igazi nevüket senki sem tudja, ő Rhamzesz főpappnak, a felesége pedig Anari papnőnek nevezi magát. A villa fantasztikusan van berendezve szfinkszekkel, fából és márványból való istenségekkel stb. A főpap előadást tart a „Halottak könyvéből”, a papnő pedig egy megtért párisi hölgygel együtt ellejti az „Elemek tánczát.” A két hölgy áttetsző fátyolruhájában a bajadérokra emlékeztet. Az Isis-miséken egyelőre csak igen kis és intim társaság van jelen.

Ingtatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

Tóth János és neje Siffer Katalin megveszik Móriéz András 144 □ öl területű majorsági földjét 216 frt vételárért.

Bihari István és neje Baranyi Julianna megveszik Polgári Márton szapanos-utcai 8. sorszámú házukat 3000 forintért.

Róff József és neje Molnár Sára megveszik Móriéz András 154 □ öl majorsági földjét 216 frt vételárban.

Kapitány János és neje Bana Eszter megveszik Burai István és Burai István és Burai János 3604. sorszámú házukat 1750 frtért.

Borbély Erzsébet, Borbély Ferenc, Borbély Julianna, Ember Józsefné és Borbély Miklós debreczeni lakosok megveszik a p.-szepesi 20. sz. tjkvben A + 23. hrsz. a. irt tanyaföldnek Borbély Jánosné Nagy Máriát illető részét 4750 forintért.

Debreczen szab. kir. város megveszi Szotyori Nagy Károly 7987. sz. tjkvben foglalt beltelek földjét 23,871 frt 60 kr. vételárban.

Cseresznyés Sándor debreczeni lakos megveszi Kiss András s neje Csapó Erzsébet 731. sorszámú házas telküket 1600 frt vételárban.

Ladányi Bálint és neje Kiss Erzsébet megveszik Osonka Terézia Ganoffszky Lajosné és társainak a debreczeni 2486. sz. tjkvben 4847/b hrsz. 300 □ öl területű ingatlanukat 470 frtért.

Gondy Károlyné megveszi Boros József és neje Kubik Paulina házas telküket 600 frtért.

Bereznay József és neje Mészáros Erzsébet megveszik Móriéz András 144 □ öl területű majorsági földrészletet 226 frtért.

Kerekes Ferenc és neje Szarvas Mária megveszik Hegedüs Imre 6127 és 6141 hrszámú ondódi földjét 3209 forintért.

Nagy Sándor és neje Erdei Julianna debreczeni lakosok megveszik Veress Mihály n. váradí lakos helybeli tégláskerti szőlőjét 435 frtért.

Szabó József és neje Fejes Eszter megveszik Tóth Ferenc és neje Boldog Zsuzsanna 2854 sorszámú házastelküket 700 frtért.

Bodnár Zsuzsanna megveszi Végh Sára tulajdonáttevő s lakházzal ellátott csapókerti földjét 700 frtért.

Szatmári Józsefné Kaszás Julianna megveszi Kiss Ferenc és neje Boruzs Julianna házastelküket 1000 frt vételárban.

Bőr István és neje Gáll Róza megveszik Földi Sándor és neje Szebeni Sá-

rának 5048/a hrsz. alatt foglalt ingatlanukat 800 frtért.

Tesch József és neje Nagy Eszter megveszik Szalai József és neje Rác Mária 2480 régi sorszámú házas udvar telküket 300 frtért.

Özv. Bence Józsefné Szathmáry Julianna megveszi Jóna István és neje Óri Mária 3058 régi sorszámú házastelküket 1650 frtért.

Kántori Bence Józsefnek ennek gyámja Bence Bálint megveszi Bombár István és neje Badár Rózától ezeknek Csapókerti 363 □ öl területű ingatlanukat 700 frtért

Faragó Eszter Borsos Istvánné eladja a debreczeni 707 sz. tjkvben foglalt ingatlanokból az ő illetőségét 212 frt 27 krért Faragó János debreczeni lakosnak.

Szemere Imre és neje Karsai Sára megvesznek Fehértói Mihály csapókerti szőlőjéből 389 □ öl területet 400 forint vételárban.

Veres Bálint és neje Erdős Julianna megveszik Nagy József és neje Pap Zsuzsanna 2886 régi sorszámú házastelküket 1290 forintért.

Gondy Károlyné Boros Róza megveszi Boros József és neje Kubik Paulinától azoknak a debreczeni 889 f. tjkvben foglalt házastelkét és ondódi külső földjét 2000 frtért.

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Folyószám 170. Bérlet 145. szám „A“

Ma, hetfőn 1899. évi márcz. 27-én

Ujházy Ede a budapesti Nemzeti színház tagjának második vendéglátékául,

Egy párisi regény.

Színmű 5 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Henry de Targy	—	—	Komjáthy J.
Báró Chevrial	—	—	Ujházy Ede.
Chesnel, orvos	—	—	Fenyéry Mór
Juliani, tenorista és impresz-	—	—	
szárió	—	—	Odry Árpád
Laubanére	—	—	Szentes János
Tirandel	—	—	Tanay F.
Vaumartin	—	—	Szacsvay S.
Ambroise, Chevrial inasa	—	—	Rubos Árpád
Villiers, tábornok	—	—	Püspöki Imre
Targyné, Henry anyja	—	—	F. Csigaházy
Marcelle, menyé	—	—	Fái Flóra
Thérèse, Chevrial báróné	—	—	Szabó Irma
Guérin Róza, az operából	—	—	T. Halmi M.
Luceney	—	—	Kiss Irén

Holnap, kedden március 28-án:

Országgyűlési szállás.

Színmű 5 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59-14.

valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben

(os. és kir. udvari szállító.)

Selyem-damasztok 75 krtól

14 frt 65 krig méterenkint és selyem-brocatok saját gyárainkból

HALDEK

magnagykereskedése

József főherceg ő cs. és kir. fensége udv. szállítója

BUDAPEST,

Károly-körút 9.sz.

Szállít 100 kilónként:
arankamentes

államilag ólomzárolt

lucerna

magot

60 frt-

tól kezdve;

arankamentes

államilag ólomzárolt

lóhere-

magot

50 frt-

tól kezdve;

takarmány- répa-magot

eredeti

Oberndorfi,

eredeti

Mammuth,

eredeti

olajbogyó,

alaku

40 frtjával;

hazai

Oberndorfi

gróf Károlyi Alajos termése

37 frtjával;

takarmány-
cukorrépa

27 frtjával.

Hirdetés.

Az 1898/9. évi vágásból kikerült faanyagokból árverésen eladatik:

1. Nagy-Cserén március hó 27-én azaz hétfőn 40 esomó $\frac{1}{4}$ öles hosszú akácza.

2. Savóskuton március hó 30 án, április hó 1-én és 4-én azaz csütörtökön, szombaton és kedden 112 esomó $\frac{1}{4}$ öles hosszú akácza, 131 esomó akác galy és 279 esomó tölgyfa galy.

A Nagyerdőn április hó 5. 6. és 7-én szerdán, csütörtökön és pénteken 1637 esomó $\frac{1}{4}$ öles hosszú akácza.

Árverés a jelzett napokon **délelőtt 9 órakor** fog megkezdetni.

Gyülekezés: Nagy-Cserén a v. pécsi uton a Csere határánál, — Savóskuton az erdőéri laknál, — Nagyerdőn az akáczosban levő vágástéren.

Debreczen, 1899. évi március 22-én.

Török
erdőmester.

275—2—1

Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!

Az
ESZÉKI SPITZER-KENŐCS
és az
Eszéki SALVATOR-SZAPPAN.
Valódi minőségben csakis mint eddig, ezentúl is
ESZÉKEN, felsőváros
DIENES C. J.-féle
gyógyszertárban
készül és megrendelhető.

Szeplőket
és
májfoltokat
valamint az összes
**bőrtisztítálatlan-
ságokat**
biztosan eltávolít.

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs . . . 35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz . . . 40 „
1 drb. valódi Salvator-szappan . . . 50 „
1 doboz valódi lyoni rizspor 3
szinben 50 kr. és 1 frt.
1 tégely kérpasztia 60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!
Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg be-
igátott védjeggyel el van látva és kériatik a t.
közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és
szappant kérni.

Az előkelő hölgyvilág legkedveltebb illatszere

az **Eau de Cologne** **Nº 4711.**

az összes kiállításokon legjobbnak
elismerve és a legmagasabb díjakkal kitüntetve.

Ferd. Mühlens
orosz császári udvari szállító

Valódi KÖLNI VIZE

kapható minden finomabb illatszer-üzletben. 192 15—9

CSANAK JÓZSEF
fűszerkereskedése

ajánl a **husvétii ünnepek** alkalmából legfinomabb minőségű
csemegeárut,

Oroszy-féle kiváló finom **bonbonokat** és **süteményeket**; friss
Carfolt, tiszta tejszínből készült **teavajat**, kassai **sódart**
és naponként érkező friss budapesti **élesztőt.**

Csanak János nagyvadasi termeléséből, ösmert kitünő
minőségű tisztán kezelt **Ezerjó, Rizling, Oportó** és
asztali borokat; ugyszintén **Teutsch-féle** erdélyi hegyi
csemege- valamint magyar és franeczia **Pezsgő-borokat.**